

Konferencia Canberrában, 2-ik részlet

egymást. Ha valamelyikük házat, otthont vásárol, akkor mennek és segítenek annak rendbetételében. Az összetartozási készség azért megvan köztük, ezt kell tovább építeni magyar identitásuk megtartására. Fájó számomra, hogy keresztény hitük igen silányos. Igyekszem velük kapcsolatot építeni, kérdéseiket megválaszolni, ha van keresztelő, vagy házszentelés, akkor azt örömmel ellátom.

Ft. Lédeczi Dénes, sydneyi katolikus pap, felszólalása:

Nemrég érkeztem Sydneybe, pontosabban október 1-én, a Parramattai Egyházkerület hívott meg négy évre papjává. Nagy örömmel jöttem, mert mint értesültem az elmúlt esztendőben nem volt magyar katolikus lelképítész a sydneyi magyar közösségnek. Mint látom, azért jó az alap, van templomunk a Szent Erzsébet Otthonban, és van igény szolgálatomra. A Sydneyben élő római katolikusok lelképítészaként feladatom, hogy Isten igéjét hirdessem, éljem és erre másokat is meghívjak. Feladatom, hogy az időseket, a betegeket és a családokat látogassam, megerősítsem őket hitükben, az útkeresőknek – a még meg nem keresztelteknek vagy az Utat nem találóknak – utat mutassak Krisztus felé, az Egyház közösségében; egy élő és befogadó közösség alakuljon ki a Sydneyben élő magyar római katolikusok körében. Ehhez kaptam az Úristentől négy évet, és ehhez kérem a jelenlévőket és mindazoknak akik ezt hírül viszik a konferenciáról, erkölcsi, szellemi és lelki támogatását, és közösségi alkalmainkon való részvételét. Ahogy lelkészársaim is kifejtették a magyar nemzeti összefogás szellemében kívánok velük együtt, közösen tevékenykedni.

★

A lelképítésztervezés után az oktatással foglalkozókat kérte fel **Sikó Anna** nagykövet asszony a hozzászólásra.

Makkai Márta, a melbornei hétvégi Magyar Református Bocskai Iskola tanítója és hitoktatója, felszólalása:

Szencsés helyzetben vagyok, mert nálunk főként a nemrégiben érkezett magyar szülők gyermekei vannak,

akik jól tudnak magyarul. Ellenében a Magyar Központban működő hétvégi iskolával, ahol az utógenerációk gyermekeit oktatják. Itt a magyart mint idegen nyelvet kell tanítani, ami sokkal nehezebb.

A magyar oktatással kapcsolatban méltatlanságnak érzem felszólalni, mert talán én vagyok itt a legfiatalabb magyart tanító Ausztráliában, sokan mások több éves tapasztalattal tudnának nyilatkozni. Mégis azt látom, hogy sürgős segítségre szorul a magyar oktatás. Veszélyben van az ausztrál állam által szponzorált magyar, mint idegen nyelvű tantárgy, felkészítése az érettségire. Ha nem lesz évente 15 érettségiző diák, akkor el fogjuk veszíteni ezt az állam által nyújtott privilégiumot, és ezzel együtt talán a magyar nyelvű rádió időt is az állami SBS Rádióban.

Szeretnék javasolni, egy nemzeti oktatási konferenciát, ahol beszélhetnénk nehézségekről, lehetőségekről, tapasztalatokról, tanulhatnánk egymástól, és létrehoznánk egy olyan oktatási gondokkal foglalkozó intézményt/szövetséget, mint amilyen ernyőszervezet az államok szövetségei terveznek megvalósítani, az együttműködés és az érdeképviselet ellátására, mind az ausztrál, mind a magyar kormányokkal.

Indokoltnak látom külön választani a magyar nyelv tanítást: magyar mint idegen nyelv oktatás azoknak akik második nyelvként tanulják; illetve magyar mint anyanyelv azoknak akik tökéletesen beszélnek, csak tudásukat, ismereteiket kell tágitani. Ezen kívül elengedhetetlen a gyermek számára a család támogatása, magyar gyerekeprogramokon való részvétel, ahol gyakorolhatja a nyelvet. (Pl.: Nyári iskolatáborok, hazulról jövő drámapedagógusok részvételével, magyar óvoda létrehozása, stb.)

Óváriné Pásztor Gabriella, a canberrai Magyar Iskola nevében szólt fel:

Canberrában két tanárral működik a Magyar Árpád Iskola és Táncscsoport. A gyerekek száma esetenként 5-15 fő körül mozog. Büszkék vagyunk rájuk, mert sokat segítettek a

azok a beszámolók és ismertetések, amik összefüggnek magyarságunk megtartásával kapcsolatos teendőinkkel. Ami pedig az ernyőszervezetet illeti, már van ilyen – kedves Kövesdy András –, az Ausztráliai és Új-Zélandi Magyar Szövetség. Már folynak az előkészületek a XV. Találkozóra is, ami Adeleideben kerül megrendezésre. (Ezt követően, részletes beszámolót nyújtott az eddigi találkozóról, azok sikeréről, támogatottságáról, a jelenlevőket hívta ennek tanúságtételére, valamint Attila férjével, az új-zélandi és taszmániai magyarok meglátogatásáról. stb.)

★

Az oktatással kapcsolatos felszólalások után az idős magyarok szociális kérdése került napirendre:

Ballai Éva, a sydneyi Szent Erzsébet Otthon vezérigazgatójának, felszólalása:

Egy társadalom mércéjét abból lehet megállapítani, hogy miként bánt az idős, öreg tagjaival. A Szent Erzsébet Otthon: 55 ágyas Hostelből, 60 ágyas Ápoló Otthonból és 18

Villából áll. Nem olyan régen én lettem a vezérigazgatója, aki új ápolási modellt (ethos-t) vezettem be, amit személyközpontú ápolásként (Person Centred Care) lehet nevezni. Mivel Ausztráliának az idős populációja növekszik, ezért mind jobban rá vagyunk szorulva az idősök minőségi ellátására. A Szent Erzsébet Otthon egyike az ilyen idősök minőségi otthonának és továbbra is igyekszik, hogy ezt a magas színvonalat fenn tudja tartani és fejleszteni. Ehhez sok támogatásra van szüksége, mivel ez egy jótékonyági (non-profit) ápoló otthon. Ezt szolgálja évente az otthon támogatását szolgáló búcsú és vásár, amin ezerszám jelennek meg honfitársaink. Nem csupán pénzügyi támogatásra van szükségünk hanem több

önkéntesre és az otthon népszerűsítésére. Jelenleg az ápoló otthon telve van, van még egy-két helyünk a hostelban és az ún. villa-unitokban. Szeretnénk a magyarországi szociális otthonokkal együtt dolgozni, ottani metódusokról hallani, esetleg átvenni, és magyar ápolókat kapni, mert a jelenlegi ápolók többsége nem magyar származású személyekből áll. Ez sokszor megnehezíti az idősekkel való foglalkozást. Gondoljunk arra, hogy előbb-utóbb mindenki megöregszik és a gyerekeinkre manapság nem mindig lehet számítani. Hoztam magammal az Otthont bemutató broszúrákat, amiket szívesen átadok az érdeklődőknek. Talán még annyit szeretnék mondani, hogy köszönjük a magyar kormány által küldött CD lemezeket, filmeket és zeneszámokat, amikkel magyar hangulatot tudunk teremteni idős lakóink számára.

★

Ezzel a végére érkezünk a napirendi pontoknak. **Sikó Anna** nagykövet asszony felolvasta **Dr. Szili Katalin** levelét a konferencia részvevőinek tájékoztatására:

Részletek az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottság alelnöke, **Dr. Szili Katalin** leveléből, amit az 1956-os forradalom és szabadságharc 55. évfordulóján, a NSW-i Magyar Szövetség elnökségéhez intézett:

– Amikor házelnöki működésem elején életre hívtam a *Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumát* – amely éveken át egyetlen, tényleges súlyú testület volt a nemzetpolitikának –, kezdettől törekedtem arra, hogy a világszórvány, a nyugati diaszpóra is jelen legyen, képviseltesse magát.

– Kardos Béla elnök úr kitüntetett figyelméből, rendszeresen tájékozodom nagyszerű lapjuktól, a Csapó Endre főszerkesztő úr által jegyzett Magyar Életből az ausztráliai magyarság szervezeteinek ünnepeiről és hétköznapjairól. Ilyen nagyszerű emberek, önkéntes munkán alapuló egyesületeik, egyházi közösségeik, lelkészeik nélkül ma már alig beszélhetnénk nyelvünket, kultúránkat, hagyományainkat, hitünket őrző tízezrekről, magyar házakat, templomokat, cserkész csapatokat, vasárnapi iskolákat, művészeti csoportokat működtető, szociális segélyezést és civil közéletet szervező, vagy sajtót fenntartó nagyobb magyar kolóniákról.

– A Magyar Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottsága nevében, fogadják őszinte köszönetemet és elismerésemet mindezt az áldozatos munkáért, amellyel ebbéli tevékenységükben, nekünk is példát mutatnak, hogy egy globalizálódó világban hogy kell a magyarság őreként helytállni és megmaradni. Nagyrabecsülésem fejezem ki egyben azért, hogy példamutató összefogásra törekednek a legkülönbözőbb ausztráliai magyar szervezetek között, más kontinensek magyarságával, továbbá a befogadó ország intézményeivel, valamint az anyaország kormányzati, egyházi és civil szervezeteivel is.

– Az ausztráliai magyarság több hullámban, többségében a történelmi kényszerek nyomása alatt kellett elhagynia szülőföldjét, amely nemcsak az anyaország mai, földrajzi határait jelentette. Közülük most, nemzeti ünnepünk, október 23-a alkalmából külön is köszöntöm azokat, akik 55 évvel ezelőtt szabadságküzdelmük miatt kellett, hogy elszakadjanak az óhazától. Ők azok, akik elődeik nyomán elhozták szabadságért küzdő nemzetünk jó hírét.

– A mai ünnep szép gesztusa, hogy ezeket a sorokat Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr viszi és tolmácsolja, akivel a nemzetpolitika ügyeiben mindig együttműködő partnerek voltunk.

– 2011-ben eljött végre a lehetősége, de az ideje is, hogy mi, magyarok – éljünk is bárhol a világban –, legalább legfontosabb ügyeinkben szót értsünk és megpróbáljuk magunk is együttműködni, összefogni.

– A Nemzeti Összetartozás Bizottsága ennek szellemében látja el a rábízott legszebb feladatot, a nemzet összefogását! Szép és meghitt ünnepet kívánva, tisztelettel adózunk mindazoknak, akik életüket, szabadságukat áldozták azért, hogy ma egy szabad hazában élhessünk!

Köszönettel, tisztelettel, nemzetársi szeretettel:

Dr. Szili Katalin

a Nemzeti Összetartozás Bizottság alelnöke, az Országgyűlés volt elnöke

★

A konferencián elhangzott hozzászólásokat lapunk következő számában folytatjuk.

–s –a

